

Xavian Perla

Na pražské Audio Video Show měl Xavian plakát s nápisem "Přelom 2015". Nic menšího si také uvedení dvojice reprosoustav z masivu nezaslouží. Referenční dvoupásmovka Orfeo je takovým bombónkem, ale byla by škoda, kdyby v jejím stínu zůstal nižší model, vlastně ještě dobře zaplatitelný dvoupásmový regálový model Perla. Ten totiž sdílí identické hodnoty a přístup, jako Orfeo, ale v balení "pro každého".

Roberto Barletta s novými řadami EPICA (Orfeo) a Natura (Perla) téměř úplně přepracoval firemní filozofii, ale zároveň jí paradoxně zůstal velmi věrný - redefinoval totiž myšlenky, s nimiž před téměř dvěma dekádami Xavian zakládal. Perla by se pak dala popsat jako zhmotnění kvality za rozumnou cenu.

Už když se na Perlu podíváte, vymyká se naprosto jednoznačně celosvětové produkci této cenové kategorie. V mnoha ohledech se pak kvalitou zpracování vymyká i produktům z citelně vyšších, třeba i čtyřicetitisícových sfér. Oblé hrany a hluboký lak dávají na obdiv strukturu dřeva a pokud je tato zemitá, přirozená estetika, sálající přírodním teplem, váš šálek kávy, budete nadšení. Všeobecná hladkost, plynulost a organičnost tvarů je jednoduše báječná...

Perla jsou relativně malé reprosoustavy, téměř celou přední stranu zaplňují dva měniče, jako podtržení se u spodní hrany otevírá štěrbinový bassreflex. Středobas má lehce atypický tvar, kopírující ovšem účinně hranatě-oblé tvary základního korpusu.

Pokud půjdete po čistých tvarech skříně, nenarazíte na žádnou ostrou hranu, dokud nedojdete dozadu. Tam je přímo uprostřed nálepka se sériovým číslem a popisem, pod níž je jediný pár hluboko utopených reproduktorových terminálů Xavian, které pojmu jak vidličky, tak banánky. Připojení holého vodiče je pak otázkou trochu prstové gymnastiky. Do tak pěkných terminálů by ale bylo škoda používat nezakončený "nehezky" kabel.

Jak už bylo řečeno, Xavian Perla jsou relativně kompaktní - s rozměry 31,5 x 19 x 23,6 cm (v x š x h) se nevymykají běžnému standardu regálových reprosoustav, stejně tak s vahou 6,9 kg na kus nepatří k nějakým extrémům. Liší se ale pevností skříně - už na poklep je jasné, že korpus z masivního italského ořechu, který před opracováním celé tři týdny vyžrává na vzduchu, rezonuje výrazně méně, než ozvučnice z MDF desek v běžné produkci. Perla sice není rezonančně "mrtvá", ale v konkurenci třicetitisícových reprosoustav je svou pevností výjimečná. Je až s podivem, že více výrobců nepoužívá masivní dřevo - jak Xavian ukazuje, lze tak učinit i v této dostupné cenové třídě bez kvalitativního kompromisu. Tedy alespoň na poměry této třídy, třeba Orfeo samozřejmě vypadá ještě významně luxusněji.

Xavian Perla je koncipována jako dvoupásmová bassreflexová stojanová reprosoustava. O výšky se postará zakázkový měnič z Itálie; jde o měkkou látkovou kopulku s tradičním průměrem 2,5 cm, která je poháněna velkou cívkou o průměru 2,6 cm se zkratovacími měděnými kroužky. Středobas je také ze zakázkové italské produkce. Na litém koši sedí na měkkém, ale nepřilíš velkém závěsu polypropylenová membrána o průměru 15 cm, v jejímž středu dle měkký vrchlík.

Citlivost reprosoustav byla stanovena na 88 dB (2,83 V / m), což už je docela slušné. Charakteristická impedance je 8 Ohm. Dělicí frekvence obou pásem se nalézá na hranici 3 000 Hz. V referenční ose s poklesem -3 dB umí Perla zahrát v rozpětí 55 - 20 000 Hz.

Existuje pěkná anglická fráze "so far, so good", značící, že vlastně doposud je všechno ideální - to se právě na Xavian Perla docela pěkně hodí. Poslouchalo se na rozličné technice, v čele s Naim CD5si / Naim Nait XS, NAD C350 / Pioneer BDP-LX71, ASUS Xonar Essence One Muses MKII, Primare PRE60 / A60 s Primare CD32, ale také s Classé Sigma SSP / AMP 2 nebo Musical Fidelity Merlin. Vždy bylo propojeno kabeláží TelluriumQ Silver. Stream video souborů probíhal přes The Little Black Box v2. Porovnávalo se s Harbeth Monitor 30, Xavian Bonbonus, Bowers&Wilkins 805 Diamond Maseratti Edition, Audiovector SR 6 Avantgarde Arreté nebo Dexon Largo 70 / Largo 130. Napájení zařizoval filtr Furman AC - 210 A E a kabely KrautWire Omega.

Kontrabas Laurence Hobgooda ve "First Song" ("When the heart dances" | 2008 | Naim | naimcd112) je nahraný s plnou silou, takže na velké aparatuře dělá uchvacující dojem. Malé Perly však na svou třídu a na to, že jde o pasivní dvoupásmo, předvádí výjimečnou show. Nenabízí sice ty úplně nejhlubší polohy nástroje, nesnaží se basovým rozsahem ohromit, ale naopak zcela uvolněně jdou nečekaně hluboko a dávají pocit, že kontrabas je skutečně velkým nástrojem. Dokonce i s elektronikou z entry level třídy je kontrola dobrá, reprodukce má nadsled a řád, jako by pro Perlu byl elektronovaný bas nejpřirozenější věcí na světě. Dost v tom zajisté pomáhá i tuhá, minimálně rezonující ozvučnice.

Podání vokálů bylo v historii Xavian tradičně krásné, tu hladší, tu komplexnější, ale vždy krásné. Výjimkou není ani Perla, která hraje úžasně harmonicky - až se nechce věřit, že posloucháte skutečně reprosoustavy z kategorie 25 - 30 tisíc za pár. Z přednesu sálá zvláštní kouzlo, soulad a laskavost, která vám dá pocítit kvality, které panují v oblasti velkého high endu. "Tráva" Anety Langerové ("Na Radosti" | 2014 | Art Shock | AS001-2) se nebála ukázat, že i dobrá nahrávka má nějakou tu sykavku, ta ale není podaná hrubě a ostře, ale naopak jen s přirozenou, neútočnou pronikavostí. Právě ve středech je nejznatelnější onen všeprostopující pocit, že se tóny radí za sebe a propojují s nebývalou lehkostí a samozřejmostí, že vše je podmanivě plynulé a uvolněně samozřejmé. Perla na danou třídu nabízí dospělejší zvuk, než je zvykem - jmenujte libovolného konkurenta a Perla s ním v tomto ohledu rozhodně neprohraje. Ano, je cítit, že ve zvuku jsou ještě další vrstvy, které Perla spíše naznačí, ovšem za dané peníze to prostě jinak ani nejde - to už musí být reprosoustavy s tak 5x tak vysokou cenovkou a k nim adekvátní sestava.

Co se u Xavianu velmi povedlo, to je onen soulad (precizní sladění pásem, ale i celkový pocit veliké, veliké vyrovnanosti reprodukce), dávající každé části frekvenčního pásma stejnou šanci k vyniknutí. Proto bylo nádherné sledovat vynikající, měkké a přitom znělé a jasné výšky v "Ralph's New Blues" od The Modern Jazz Quartet ("Concorde" | 2008 | Prestige | 0888072306530). Ťuknutí do vibrafonu i do činelu je chvíli dominantní a pak se pozvolna začíná rozpouštět v hudbě, dozvuk by mohl být ještě o něco delší, říkáte si, ale to si jen nastavujete vysloveně high endovou laťku - tak dobře se daří Perlam přenášet "vychování" z vyšších kategorií. I na nejvyšších tónech je znát uvolněnost a přichází tu pro Xavian poměrně charakteristická jemnost. K těm se přidává ještě pocit jednoduchosti v dobrém slova smyslu - Perla se nesnaží dát výškám více energie, než si zaslouží, proporcčně je drží v optimálních mezích a navíc působí perfektně integrované se středobasovou oblastí. Výšky nejde popsat jako jiskrné či křišťálové, jediné správné slovo, které se nabízí, je "prostě přirozené". Jsou tak prosté efektních triků a zdůrazňování, což pro posluchače uvyklého entry level reprosoustavám či ostřeji hrajícím sestavám může působit v první chvíli méně přitažlivě, stačí však pár minut a nadchne vás ten celkový klid.

"Adagio" z Mozartova "Divertimento v D dur" v podání Wiener Kammerensemble (1995 | Denon | CO-78825) je akustickým pokladem z pohledu přirozenosti nahrávky. Perla umí vystihnout (ostatně to je jeden z darů Xavianu obecně) krásu a autentičnost akustických nástrojů. Třeba i kontrabas dokáže podat prodýchaně a s pocitem solidní dynamiky. Když zaberou všechny nástroje, je pochopitelně zřejmé, že je to stále v zásadě dostupná malá reprosoustava, určitá dynamická rezerva tu prostě je, ale tyhle reprosoustavy umí vzbudit dojem, že jsou opět dospělejší, než by teoreticky měly být. Housle jsou hladké a mají vnitřní jiskru, hrají lehce a jejich tóny prostě vplouvají do místnosti bez zřejmé snahy a stresu. Celkové ladění je lehce měkčí, neúnavné a velmi odlišné od většiny produkce, která se snaží o zaříznutý zvuk, který vás po delším čase nejspíš dovede k potřebě stáhnout hlasitost. Perlu můžete nechat hrát libovolně dlouho a také i dost nahlas, byť jaksi samovolně nejspíše nastavíte

hlasitost realistickou, tak aby nástroje zněly nepřehnaně. Perla je v tomto ohledu vhodným partnerem ne elektronice za 15 - 20 tisíc, kterou k ní bude většina lidí bude chtít připojit, ale klidně i 30ti, 40ti tisícovým strojům, které z ní naopak vytáhnou úplně všechno. Dokonce i docela potichu zůstává reprodukce čitelná, takže problémem není ani noční poslech, byť máte stále pocit, že právě ve střední, přirozené hlasitosti reprodukce je zvuk nejvíce "doma".

Z řečeného už patrně vyvstal závěr, že Xavian Perla nejsou analytické reprosoustavy, "Five" z "Turn Out the Stars" Bill Evans Trio (2009 | Nonesuch | 7559-79831-7) to jen potvrzuje. Na trhu nejspíše najdete reprosoustavy do třiceti tisíc, které v první chvíli působí detailněji a které na vás informace z nahrávky rozhodně vrhnou s větší intenzitou, Perla ale i zde setrvává ve své důstojnosti a uvolněnosti. Zde informace také neschází, Perla je dobře dokáže poskládat do přesvědčivého kontextu, umí nahrávku rozvrstvit. Hlavně ovšem umí hudbu skutečně výtečně pospojovat, vše je jeden vzdušný celek, kterým lze bez námahy "procházet". Není to tedy zvuková lupa, která vám dovolí slyšet to nejposlednější vrznutí pianistovy židličky, umí vás ale unést a obklopit vás zvuky s adekvátními proporcemi. Popravdě kreslí nástroje tak dobře, že chcete víc a víc a víc, chcete být ještě blíže realitě, ale je třeba si uvědomit, že posloucháte vlastně entry level hi-fi a že v této kategorii prostě z obecného pohledu limity jsou a vždy budou. Jsou nicméně takové, že to nevadí a to je důležité.

Přestože Perly mají přední bassreflex a tuhou ozvučnici, takže by teoreticky mohly stát i velmi blízko zadní zdi, aniž by ztratily čistotu prostorového podání, nejvíce jim to sluší alespoň 50 - 80 cm od zadní zdi, spíše v menším rozestupu - řekněme do dvou metrů. Pokud pak od nich nesedíte dál, než řekněme tři metry a trochu si pohrajete s natočením směrem k poslechovému místu, platí i zde řečené tvrzení o propojenosti. Reprosoustavy dokážou téměř vymizet z poslechového prostoru a nechat kolem sebe a mezi sebou vzdušnou hudební scénu. Mají právě ono kouzlo dvoupásmových menších monitorů, kvůli kterým je tato koncepce tak ceněná - lokalizace nástrojů v "Take Five" Dave Brubeck Quartet ("Time Out" | 2009 | Columbia | 8869739852 2) byla prostě vynikající. Nepřekoná sice takové zvukové hologramy jako KEF LS50, na druhou stranu přehled o umístění a oddělení jednotlivých instrumentů je jednoduše bez připomínek. Scéna ve zmíněném uspořádání v místnosti je pevná, adekvátně hluboká i široká. Třeba saxofon je skutečně skoro hmotný, byť jeho kovový tón by snad mohl být o něco málo expresivnější.

Perlu nezaskočí ani lehounce přesycený bas v nahrávce "By Your Side" od Sade ("Lovers Rock" | 2000 | Epic | 500 766 2), Perla ho vykreslí tak, že ho je rozhodně dost. Bohatá, zahuštěná atmosféra nahrávky je velice příjemná na poslech, reprosoustavy umí zahrát hutně a přitom ani tady neztrácejí celkovou uvolněnost. Jejich příjemný, muzikální charakter dodává hudbě pohodu a líbeznost. Perly také dokázaly vystihnout intimitu nahrávky, až se chtělo zhasnout světla a jen poslouchat - ke spoustě reprosoustav této cenové třídy si musíte sednout a chtít poslouchat, abyste si je užili, Perla patří ale k

těm nemnoha, která vám téměř nedovolí dělat něco jiného. Mají kouzelný přednes, který je prostě radost poslouchat a umí vybudovat silnou atmosféru.

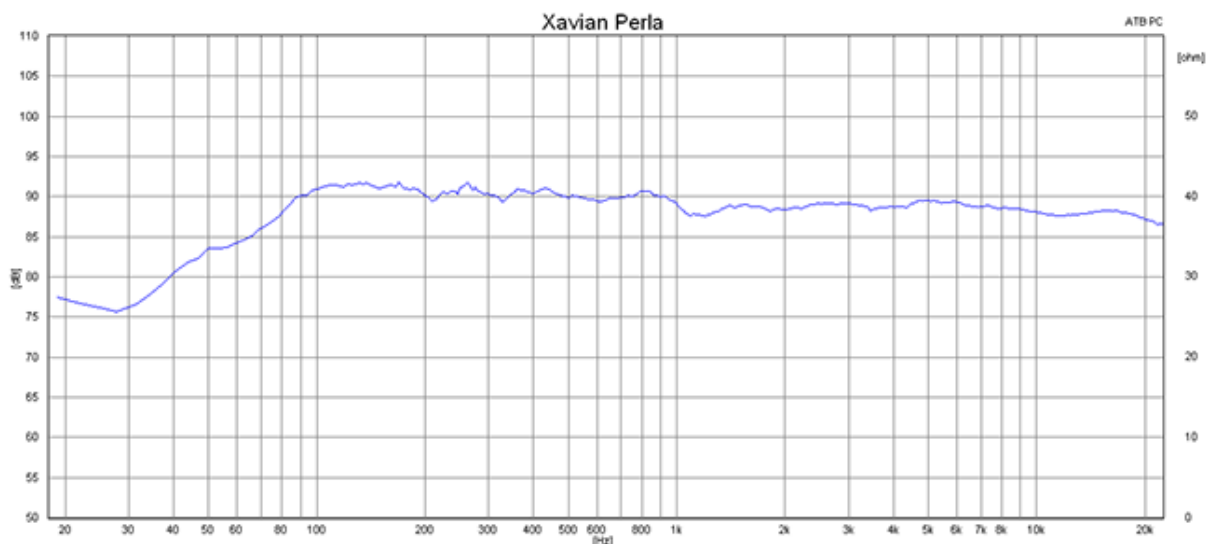

Snad právě i díky tomu skrze ně bez problémů protékají i zvukově dosti kompromisní tvrdé skladby, jako "Lullaby" od Status Praesents ("Machochistaan" | 2009 | Kubrt&Bratři). Byť to pro ně není úplně přirozená poloha, zvládnou dodat bicím razanci a elektrickým kytarám vhodný říz, vše navíc zůstává pod dobrou kontrolou, takže nevzniká pocit hudebního míšmaše, který se k vám nepříjemně valí. Dokonce umí hrát tak, že vám plochost nahrávky nevadí, reakce na signál jsou rychlé a přesné.

Xavian Perla jejich výrobce pojmenoval přiléhavě. Nový přístup s využitím masivního ořechu pro konstrukci ozvučnice se zjevně vyplácí a přináší do třicetitisícové cenové třídy hodnoty obvyklé u dražších modelů. Na krásné zpracování jsme u Xavianu zvyklí, Perla je ale prostě subjektivně ještě hezčí - snad za to může právě krásné dřevo a jeho pečlivé, hodnotné nalakování, snad čisté, jemné tvary, kdo ví. Z "tváře" Perly sálá kultivovanost a pohoda a vřelost, ještě než zahrají první tón. A když ten přijde, oceníte zejména pevnost zvuku a doceníte, o kolik přirozeněji hudba zní, nedokreslují-li ji kolorace kabinetu. Xavian Perla se nebojíme prohlásit za špičku mezi reprosoustavami v ceně kolem 30 000,- z globálního hlediska - jako celek se mohou směle postavit libovolnému produktu libovolné značky a velmi pravděpodobně neodejdou poraženy. Nejspíš nebudou svým klidným charakterem s nadhledem a pohodou vyhovovat každému, ale v zásadě jsou to solidní all-roundery, zejména pak s dobrou elektornikou. V menších (respektive na české poměry běžných) prostorách z nich budete uneseni, to vám garantujeme. Roberto Barletta totiž nastavil cenu na až neskutečně vstřícnou úroveň a Xavian Perla si určitě zaslouží stát se hitem třicetitisícové třídy. Zapomeňte ale na popisy, zajedťte do Hostivice a v klidu si je poslechněte. Jestli něco stojí za to, pak právě tohle...

MĚŘENÍ

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo v uzavřeném semireverberantním prostoru o výměře podlahové plochy 50 metrů čtverečních. Prostor není akusticky speciálně upraven, a proto jsou naměřené hodnoty interpretovatelné jako 100% věrohodné v pásmu 200 Hz a výše, v pásmu 10 – 200 Hz ovlivněné akustickými parametry prostoru – konkrétně mírným zdvihem na basech. Měřeno bylo pomocí software ATB PC Pro vždy v pěti cyklech v různou denní dobu, vybrána byla vždy střední křivka. Všechna měření probíhala na NAD C370 a Pioneer BDP-LX71 s vždy stejně nastavenou úrovní hlasitosti. Měřeno pomocí PCM stopy o vzorkovací frekvenci 48 kHz s 1/3 oktávovým vyhlazováním.

Že Xavian Perla hrají velmi dobře, to je fakt. Že budou až takhle neuvěřitelně dobře měřit v reálném prostoru, to je rozhodně nad očekávání. Ta vyrovnanost nad hranicí 100 Hz je prostě excelentní. Z malé ozvučnice i ve velkém prostoru uslyšíte deklarovaných 55 Hz v téměř plné síle. A i kdyby nehovořili stále o kompaktních reprosoustavách za méně než 30 000,-. Úžasné...

Impedanční křivka se po celou dobu drží v naprosto bezpečných vodách. Perla je spořádaně 8 Ohmová reprosoustava, která nebude ani přes peak před oblastí přechodu pásem nadměrnou zátěží pro elektroniku.

VHODNÁ MÍSTNOST

MALÁ [$< 20\text{m}^2$] [✓] | STŘEDNÍ [$> 20\text{m}^2 / < 40\text{m}^2$] [✓] | VELKÁ ($> 40\text{m}^2$) [×]

Kč 25 015,- (zaváděcí cena)

KLADY

- + fantasticky hodnotné zpracování
- + neuvěřitelně klidný, plynulý zvuk

- + cena, která jde proti všem
- + umí jít pěkně hluboko
- + celková podmanivost přednesu
- + nic není špatně

ZÁPORY

- za dané peníze vůbec nic

--- --- --- --- ---

PRODÁVÁ: Xavian | www.xavian.cz

pro e-magazín Hi-Fi Voice / www.hifi-voice.com / napsal Daniel Březina